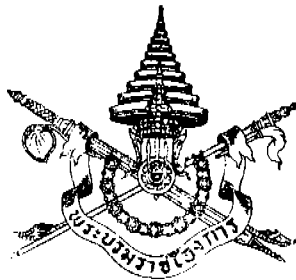

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ สิงหาคม ๒๕๐๕

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ตั้งวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นนิติบุคคล

ส่วนการเงินนั้น นอกจากที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งมีบุคคลอุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

เงินและทรัพย์สินอื่นใด ซึ่งบุคคลอุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับและวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้อุทิศกำหนดไว้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์จำเป็นต้องใช้เงินรายได้ดำเนินกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยให้เดินไปด้วยดี ตามเงื่อนไขและวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค โดยไม่ต้องนำรายได้ส่งกระทรวงการคลัง และเพื่อให้เป็นไปในแนวเดียวกับมหาวิทยาลัยซึ่งตั้งขึ้นใหม่ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เสียใหม่